

Prima instanță - Judecătoria Orhei, sediul Rezina (jud. : I. Negreanu)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Albu Serghei, reprezentat de avocatul Negru Veaceslav,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Popa Alexandru împotriva lui Albu Serghei cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 4 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Albu Serghei și s-a menținut hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina,

c o n s t a t ă :

La 12 aprilie 2017, Popa Alexandru s-a adresat în instanța de judecată, în instanța de judecată cu cerere de chemare împotriva lui Albu Serghei solicitând încasarea sumei de 9000 de euro și 5686,36 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 25 februarie 2013 în temeiul contractului de împrumut i-a acordat lui Albu Serghei un împrumut în sumă de 9000 euro, iar Albu Serghei s-a obligat să îl restituie până la 20 noiembrie 2014.

La expirarea termenului convenit pentru restituirea împrumutului, pârâtul nu și-a onorat obligațiunile, iar somația expediată în adresa pârâtului, acesta a ignorat-o, fără a fi soluționată.

Prin hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, cererea de chemare în judecată înaintată de Popa Alexandru a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Albu Serghei în beneficiul lui Popa Alexandru, datoria contractuală în sumă de 145 260 lei precum și cheltuielile judiciare compuse din taxa de stat în mărime de 4 357,80 lei iar în total, suma de 149 617,80 lei.

În rest pretențiile din cererea de chemare în judecată au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, la materialele dosarului nu se conțin probe ce ar confirma afirmațiile lui Albu Serghei care a invocat că, că nu-i datorează lui Popa Alexandru suma de 9000 de euro, că contractul de împrumut este falsificat și că el a încheiat contractul de împrumut cu Popa Vasile pe suma de 3000 de euro și care a fost restituită integral.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 21 martie 2019, Albu Serghei a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina solicitând, admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 4 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Albu Serghei și s-a menținut hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina

La 30 septembrie 2019, Albu Serghei, reprezentat de avocatul Negru Veaceslav, a declarat recurs împotriva deciziei din 4 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și trimiterea acuzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierhic inferioare.

Probele prezentate în instanța de judecată confirmă cu certitudine lipsa datoriei.

Contractul de împrumut din 25 februarie 2013, nu este alt ceva de cât o dublare a unui contract de împrumut încheiat anterior între persoane fizice, materializat prin eliberarea unei recipisei.

La examinarea cauzei instanțele investite cu judecarea fondului nu au ținut cont de prevederile art. 118, 119, 203, 137, 138 din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurentul a invocat că instanța de apel examinând apelurile în lipsa apelantului i-a încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 4 iulie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat părților prin intermediul poștei electronice copia decizie motivate, la 31 iulie 2019, fapt confirmat și de către reprezentatul recurentului.

Cererea de recurs a fost declarată la 30 septembrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 11 noiembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat de către reprezentantul acestuia, avocatul Vasiliev Vadim, la 18 noiembrie 2019, potrivit avizului de recepție (f. d. 237).

La 10 decembrie 2019, Popa Alexandru a depus referință asupra recursului, invocând că recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Argumentele invocate de recurent nu constituie temei

de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procesul. A solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Albu Serghei, reprezentat de avocatul Negru Veaceslav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Albu Serghei, reprezentat de avocatul Negru Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari